

Ferit Ayva

- Őirler -

Yayın Tarihi:

4.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anlık

Fikrimde sel olur sesin,
yüreğimde heyelan.
Kayar, akar sana ince düşüncelerim.
Deli edebiyatım şahlanır
gözbebeklerinde...
Baharı çağırır gibi yazarım seni...

Ferit Ayva

Bazı

Bazen bana ilham gözlerimden,
damla damla gelir.
Akar bilinmeyene gidenlerin ardından.
Yağmur yağsada farketmez,
çıkamaz sokaklara.
Gidenler dönsede farketmez,
sonbaharda...

Bazen bana ilham karanlıktan,
ışıl ışıl gelir.
Aydınlatır aklımın zindanlarını.
Fenerler aydınlatsada farketmez,
korkak gemileri.
Gelenler istesede farketmez,
kalamazlar...

Bazen bana ilham sesinden,
cıvıl cıvıl gelir.
Gelir gelmez bahar dolar içime.
Beni terketsende farketmez,
çiçeklerdedir sesin.
Dönmek istesende farketmez,
bir daha dönemezsin...

Ferit Ayva

Dilenci

Senden yoksun paragraflarım,
satırlarıma sensiz başladım.
Belki de yalnızlığın kirzidir,
beni yazmaya sürükleyen,
belki de çiçeklerdir,kuşlar
yada baharın sesidir kim bilir?
Sebebi olmasa bile başladım artık.
Sesini,saçının telini,teninin kokusunu
hatta hiç çekinmeden,ürkmeden
kiskana kiskana seni,
benden gayrı sevdiklerine
küfretmeye başladım.
Önce sesinin rengine karar verilmeli.
Mavi mi? Engin denizler gibi.
Yeşil mi? Tutsak yapraklar gibi,
yok illa ki tutsaksa kırmızıdır
gardiyan bedenimin damarlarında.
Yeter dayanamıyorum yokluğuna
Sensiz burası ölümler ülkesi,
yanlızlık diz boyu.
Ülkeme batıdan doğan güneşimsin
suretin yeter yüreğimde kıyamet koparmaya.
Sensiz burası ölümler ülkesi,
günler ziyan zebil,umutsuz
geceler karanlık,kükürt kokar.
Pencere kenarlarındaki
sevda kırıntılarıyla beslenir,
kırık kalpli,umutsuz ama günahkar kuşlar.
burası sensiz ölümler ülkesi.
Nasıl bitireceğimi bilemezken hayatımı,
suretine hitap bile bulamazken
ve şahin gibi tüneyerek sevenlerimin üzerine.
Yüreksiz bir dilenci gibi senden
yüreğini dileniyorum.
Ve senden yoksun başladığım paragraflarımı,
satırlarımı sensiz bitiriyorum.

Ferit Ayva

Düşkün

Ne güneş,ne ateşti bizi yakan.
Gözlerinde yanmaktan korkardık sevgilinin,
birde avuçlarında erimekten.

Sonbaharın kışa koşan günlerinde
biz yağmurdan kaçarken,
aşka tutulurduk.
Ve hiç korkmadan sevmeyi,
beceremedik...

Ferit Ayva

İftira

Aynaya bakıyorum...
Baktıkça yokluğun,
şamar gibi iniyor suratıma...

Sigarayı çoğalttığım için,
Gözlerimin altındaki morluklar için,
Saçlarımdaki beyazlar için,
Hatta yüzümdeki sivilceler için bile,

seni suçluyorum...

Ferit Ayva

İlk İstanbul

Denizini bıkmadan ütülerken feribotlar,
ben Hazarfen olup martılarla yarıştım...
Kime daha çok
çarpiyordu, RÜZGAR...
Kime daha çok
gülüyordu, İSTANBUL...

Ferit Ayva

İnce Sızı

Senin sesin;
uykusuz gecelerin sabahında,
serçelerin adıma yaktıkları ağıt..

Senin sesin;
sisli gecelerde denizcileri çağırın,
bir deniz feneri...

Senin sesin;
eski bir yarayı azdıran aşka,
basılmış taze tütün yaprağı...

Senin sesin;
Himalaya'lardan Alp'lere
inceden bir sızı gibi akıp,
gecenin ortasına uzanan bir Anadolu...

Ferit Ayva

Kuraklık

Uçsuz bucaksız çöller gibi
yüreklerle geldik dünyaya.
Her acı, her aşk ve her aşk_acısı
birer fidan dikti yüreğimize.
Yoksa nice olurdu halimiz
içimize akan yaşlarda,
fırtınalı aşklarda.

Şimdi...
Şusup bakıyorum,
ormanlaşan yüreğime.
Ne acılar,
ne aşklar
ve ne aşk_acıları atlatmış yüreğim...

Ferit Ayva

Orası

Üstü kapalı bahçelerin saklı çiçekleri,
yapayanlız ve çırıl çıplak açarken
her ay doğuşunda.
Sen peşinden koşan,
mahallenizin çocuklarını düşlersin...

Şimdi üç kuruşa,
zehirli sarmaşık gibi bedenini parçalıyor
nasırlı eller.
Ve sen kalıp gülsem mi(?)
yoksa kalıp adam gibi,
ölsem mi(?) dersin...

Ferit Ayva

Simyacı

Ben çölsüz simyacıyım.
Anlatırım seni rüzgarda yitirdiğimi.
Sesim keman olur, kelimeler altın.
Bir çocuk dinler beni
toplar dudaklarımdan düşen kelimeleri
aklına katık yapar seni.
bir yaşlı kadın dinler beni.
acılarım onun gözlerinde yağmur olur.
uçsuz bucaksız çöllere yağar sevdam
çöllere destan olan
gönüllerde yangın olur
yakar kavurur birbirini seven yürekleri

Ben çölsüz simyacıyım
anlatırım seni nasıl sevdiğimi
yüreğim yanar dağlar gibi, dudaklarım titrer
beni kınalı elleriyle bir gelin dinler
acılarımla yüreğini sıvar
feryat figan uzatır ellerini tanrıya
dualar eder sana kavuşmam için.
Duaları acıtır yüreğimi
halime acıyan bir dilencinin.
yüreğimi kurban ederim.

Ben gülsüz simyacıyım
anlatırım bülbülün güle hasretini
o gülsüz ben sensiz
ben ağlarım, bülbül ağlar.

Ferit Ayva

Yaşamazlık

Yađdıkça;
gözlerini karanlığına
gökkuşaağı damlacıkları,
beyaz önlüklü gölgeler
kalp masajı yaparlar,
bir başına yüreklere...

Yaşadıkça;
fikri steril arkadaşlıkları,
havuz problemlili hayatın giderine
tıkaç takar,
ölü sevici çiçekler...

Yazdıkça;
beni sana,
geceyi gündüze anlatır gibi
dinledikçe, beni görmek için
gözlerini kapatırsın...

Ferit Ayva

Yüreğim Ağrı'yor

Feribottayım,
mavi patiskalarda,
İstanbul'la yaşıyorum.
Ruhumu yağmurlara kurban etmişim...
Sesini duyuyorum düşen her damlanın.
Islak adımlar atarken karanlık sokaklarda,
yokluğunda kaldırım çiçekleriyle büyüyorum.
Ay kızıla dönüyor sen yokken,
kan boşalıyor bulutlar yanaklarımdan,
yanıyorum.
Varlığından bihaber seni arıyorum.

Belki sen,Buyer'desin elindeki elmayı bana kavuşmak için
atacağın...
Belki sen,Ergene'sin fabrika atıklarını kusuyorsun,
kirlenmişsin...
Belki sen,Nemrut'tasın güneşi küçümsüyorsun...
Belki sen, Van'dasın gölün derinliklerinde,
görmüyorsun,duymuyorsun sesimi,
inanmıyor kimse sana...

Ararat'tayım,Karakilise'den batık kalpler denizine bakıyorum,
görünmüyorsun.
Yüreğim Ağrı'yor...
Hicri zamanlardan kalan hicranımı hatırlatıyor yokluğun.
Ağlamsıyor gözlerim,
yüreğim Ağrı'yor...

Ferit Ayva